

**Marszałek
Województwa Mazowieckiego**
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 08 września 2023 roku

OS-WP-II.310.

DECYZJA NR 1215/23/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023r., poz. 221 z późn. zm.) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, w kwestii dotyczącej wyłączenia paneli fotowoltaicznych na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy z 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r., poz. 1622), w przypadku gdy są wyprodukowane specjalnie pod określone parametry i sprowadzane w celu montażu przez profesjonalny personel we własnej wielkogabarytowej stałej instalacji (elektrowni fotowoltaicznej) w określonej i niezmiennej lokalizacji – uznaję za prawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z 17 lipca 2023 r. uzupełnionym pismem z 11 sierpnia 2023 r. (data wpływu do tut. Urzędu 16 sierpnia 2023 r.) X, zwana dalej Stroną, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej, w kwestii dotyczącej wyłączenia paneli fotowoltaicznych na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy z 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r., poz. 1622), dalej ustawa o sprzęcie, w przypadku gdy są wyprodukowane specjalnie pod określone parametry i sprowadzane w celu montażu przez profesjonalny personel we własnej wielkogabarytowej stałej instalacji (elektrowni fotowoltaicznej) w określonej i niezmiennej lokalizacji.

Pismem znak: OS-WP-II.310 z 03 sierpnia 2023 r. wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 ustawy Prawo przedsiębiorców, do usunięcia braków poprzez wykazanie, że wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, będzie miało wpływ na obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, wskazanie i przedstawienie oddzielnie stanu faktycznego oraz własnego stanowiska w sprawie oraz przesłanie potwierdzenia opłaty za wydanie interpretacji. Strona złożyła uzupełnienie wniosku 16 sierpnia 2023 r.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

„X realizuje projekt polegający na budowie, uruchomieniu i eksploatacji farmy fotowoltaicznej o mocy 11 MW składającej się z szeregu komponentów szczegółowo opisanych w przedmiotowym wniosku, co jest tożsame z wprowadzeniem paneli fotowoltaicznych. Jednak w świetle art. 2 ust. 2 pkt 6 Ustawy z dnia 11 września 2015 roku UZSEE, wydaje się, iż dla przedmiotowego projektu nie ma zastosowanie ponoszenie opłaty z uwagi na to, że specjalnie

zaprojektowany projekt elektrowni fotowoltaicznej jest wielkogabarytową instalacją stałą spełniającą jednocześnie trzy warunki;

- a) montowany, instalowany i odinstalowywany przez profesjonalny personel,
- b) przeznaczony do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji.
- c) może być zastąpiony wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem.

W rozważanym stanie faktycznym Spółka wybuduje, uruchomi i będzie eksploatować wielkogabarytową stałą instalację elektrowni fotowoltaicznej w rozumieniu pojęcia „wielkogabarytowej stałej instalacji” z odpowiedzi z dnia 15 września 2020 r. na interpelację nr 10344 Ministerstwa Klimatu oraz odpowiedziach z dnia 2 marca 2021 r. na interpelację nr 19481 i z dnia 21 kwietnia 2021 r. na interpelację nr 21754 (...) oraz w wykładni pojęcia wielkogabarytowej stałej instalacji z wytycznych do stosowania Dyrektywy 2012/19/UE w wytycznych do dyrektywy 2011/65/UE.

Przywoływany dokument wskazuje następujące kryteria uznania za instalację wielkogabarytową (pytanie 3.1.):

- obiekt złożony z szeregu urządzeń (a combination of several types of apparatus and, where applicable, other devices);
- montaż, instalacja i demontaż wykonywane przez profesjonalną obsługę (assembled, installed and de-installed by professionals);
- stałe użytkowanie w konkretnej lokalizacji (with the intention to be used permanently in a pre-defined and dedicated location);
- wielkogabarytowość (and it has to be large-scale).

Dla spełnienia ostatniego kryterium, wytyczne wskazują na konieczność spełnienia, co najmniej jednego z poniższych warunków:

- wymiary powyżej 5,71 x 2,35 x 2,39 m (when installing or de-installing the installation, it is too large to be moved in an ISO 20 foot container because the total sum of its parts as transported is larger than 5,71m x 2,35m x 2,39m, it can be considered large-scale);
- waga powyżej 44 ton (the maximum weight of many road trucks is 44 tonnes. Thus if, when installing or de-installing the installation, it is too heavy to be moved by a 44 tonne road truck, because the total sum of its parts as transported weighs more than the truck's load capacity, it can be considered large-scale);
- konieczność użycia dźwigów do instalacji (if heavy-duty cranes are needed for installation or de-installation, the installation can be considered large-scale);
- konieczność przeprowadzenia prac dostosowawczych, takich jak wzmocnienie fundamentów (an installation that does not fit within a normal industrial environment, without the environment needing structural modification, can be considered large-scale. Examples for modifications are modified access areas, strengthened foundations etc.);
- moc powyżej 375 kW (if an installation has a rated power greater than 375 kW, it can be considered large-scale).

Podsumowując powyższe, Ministerstwo Klimatu i Środowiska potwierdza, że panele

fotowoltaiczne mogą zostać wyłączone z zakresu stosowania UZSEE, jeżeli spełniają definicję wielkogabarytowych stałych instalacji.

Planowana inwestycja Spółki spełnia powyższe założenia: 88 000 m² powierzchni zajętej przez farmę fotowoltaiczną, 44 000 sztuk modułów fotowoltaicznych o mocy 445 W każdy, 11 MW (11000 kW) łącznej maksymalnej mocy, łączna masa wszystkich komponentów farmy tj. konstrukcji nośnych i modułów fotowoltaicznych to ponad 8500 ton, do transportu i ustawienia transformatora mocy i kontenerowych stacji transformatorowych konieczne będzie użycie specjalnych platform transportowych do przewozu obiektów wielkogabarytowych a także dźwigów. Za cały proces realizacji odpowiadać będzie firma specjalizująca się w tego typu realizacjach, posiadająca wykwalifikowaną kadrę inżynierską z doświadczeniem w realizacjach wielkopowierzchniowych farm fotowoltaicznych.

Przy realizacji projektu konieczne było przeprowadzenie szeregu specjalistycznych opracowań np. badania geologiczne, badania produktywności, zacienienia. Dodatkowo, jest przedsięwzięciem wielkoskalowym i wielkogabarytowym, dla którego spółka musi uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko): w § 3 ust. 1 pkt 54):

„zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1- 3 tej ustawy,
- b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;”

Łączna waga wszystkich komponentów farmy tj. konstrukcji nośnych i modułów fotowoltaicznych to ponad 8500 ton. Do transportu i ustawienia transformatora mocy i kontenerowych stacji transformatorowych konieczne będzie użycie specjalnych platform transportowych do przewozu obiektów wielkogabarytowych a także dźwigów. Za cały proces realizacji odpowiadać będzie firma specjalizująca się w tego typu realizacjach, posiadająca wykwalifikowaną kadrę inżynierską z doświadczeniem w realizacjach wielkoobszarowych farm fotowoltaicznych. Powierzchnia zajęta przez farmę fotowoltaiczną to 8,8 hektarów terenu. Do rozpoczęcia produkcji energii konieczne będzie uzyskanie szeregu uzgodnień i pozwoleń; pozwolenia na budowę, uzgodnień z Operatorem Systemu Dystrybucyjnego i Operatorem Systemu Przesyłowego oraz z Urzędem Regulacji Energetyki. Eksploatacją farmy zajmować się będzie wyspecjalizowana firma świadcząca usługi zarządzania tego typu obiektami. Farma posiadać będzie profesjonalny dedykowany system zarządzania parametrami pracy. Z uwagi na powyższe, instalacja spełniać będzie przesłanki, aby zostać zakwalifikowana jako wielkogabarytowa stała instalacja i nie kwalifikować się do obowiązku ponoszenia opłat. Ponadto przedsięwzięcie spełnia również warunki opisane w art. 2 ust.2 pkt 6 lit. a, b i c Ustawy z dnia 11 września 2015 roku UZSEE:

- a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel.

Panele zostaną zamontowane, podłączone, serwisowane oraz demontowane po okresie eksploatacji wyłącznie przez wyspecjalizowany i profesjonalny personel posiadający odpowiednie uprawnienia.

- b) Są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji.

Podzespoły zostaną wyprodukowane pod specjalne parametry techniczne oraz wytrzymałościowe i sprowadzane w celu montażu instalacji, panele fotowoltaiczne stanowią w tym przypadku część składową instalacji, nie zaś samodzielne urządzenie. Nie posiadają własnej obudowy i nie są gotowe do użytku przez finalnego odbiorcę oraz wymagają dalszych profesjonalnych czynności technicznych przed uzyskaniem funkcjonalności.

- c) Mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem, ponieważ panele zostaną wyprodukowane pod specjalne parametry techniczne i wytrzymałościowe nie będą mogły zostać zastąpione jakimikolwiek innymi urządzeniami dostępnymi na rynku.

Należy podkreślić, że wyprodukowane pod specjalne parametry techniczne i sprowadzane w celu montażu instalacji, panele fotowoltaiczne stanowią w tym przypadku część składową instalacji, nie zaś samodzielne urządzenie. Nie posiadają własnej obudowy i nie są gotowe do użytku przez finalnego odbiorcę, ale wymagają dalszych profesjonalnych czynności technicznych przed uzyskaniem funkcjonalności.

Komisja Europejska opisuje panele fotowoltaiczne przeznaczone do wielkogabarytowych elektrowni słonecznych, jako części składowe wypuszczane do obrotu w celu wykorzystania ich do produkcji i/bądź naprawy EEE nie są objęte zakresem stosowania (Frequently Asked Questions on Directive 2012/19/EU on Waste Electrical and Electronic Equipment (WEEE) pkt 3.6 str.8 z kwietnia 2014 r.). Teza ta została rozwinięta w wytycznych European WEEE Registers Network, wskazujących, że urządzeniem w rozumieniu dyrektywy nie jest nieskończony produkt, który nie jest bezpośrednio użyteczny dla użytkownika końcowego i nie jest dla niego przeznaczony. Komponenty są przeznaczone dla producenta, który wykorzystuje je do konstrukcji finalnego produktu.(ERWN, WEEE2 guidance document: Components versus electrical and electronic equipment; dostęp z 27 czerwca 2023 r.).

Powyższe rozumowanie zostało już zastosowane w orzecznictwie: w języku potocznym termin "urządzenie" rozumiany jest, jako mechanizm lub zespół mechanizmów, służący do wykonania określonych czynności (internetowy słownik języka polskiego. Wydawnictwo naukowe PWN, dostępny na stronie internetowej sjp.pwn.pl). Zatem urządzeniem będzie tzw. produkt finalny, który spełnia swą bezpośrednią funkcję zdefiniowaną przez producenta i zamieszczoną w instrukcji obsługi, bez dodatkowych skomplikowanych czynności technicznych (wyrok NSA z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt II OSK 257112).

Jak wskazano wyżej instalacja Farma Fotowoltaiczna Y jest profesjonalnym urządzeniem elektroenergetycznym, w którego skład wchodzi różne urządzenia i komponenty. Uzyskuje możliwość produkcji energii po wykonaniu szeregu testów zwartych tzn. w ramach kodeksów sieciowych zgodnie z dyrektywą NC-RFG. Jej komercyjne operowanie jest możliwe dopiero po

uzyskaniu Pozwolenia na Użytkowanie i Koncesji na produkcję energii elektrycznej. Dodatkowo, wielkoskalowe instalacje farm fotowoltaicznych ponoszą koszty finansowania i zbierania zużytego sprzętu, który został przez nie wprowadzony do obrotu, mimo wyłączenia spod przepisów ustawy UZSEE. Art. 19 ust. 1 Ustawy mówi: wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r. Podobnie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19: państwa członkowskie zapewniają, aby finansowanie kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, powstałego z produktów wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r., zapewnił producenci. Znajduje to rozwinięcie w motywie 23 preambuły dyrektywy 2012/19: producenci powinni finansować, co najmniej odbieranie z punktów zbierania oraz przetwarzanie, odzysk i unieszkodliwianie WEEE. [...] Aby możliwie najskuteczniej zastosować ideę odpowiedzialności producenta, każdy producent powinien odpowiadać za finansowanie gospodarowania odpadami powstałymi z jego produktów.

W rozważanym stanie faktycznym Spółka poniesie te koszty, a zatem cel ustawy zostanie osiągnięty pomimo zastosowania odstępstwa. Instalacja objęta jest umowami serwisowymi na przegląd instalacji, również serwisem, na mocy Ustawy o Odpadach (UoO). Zużyty sprzęt z instalacji w przypadku jej demontażu i zakończenia działalności również na koszt spółki prowadzącej eksploatację zostanie przekazany do utylizacji. Co więcej - brak możliwości zastosowania odstępstwa doprowadzi do skutku wyraźnie sprzecznego z przywoływanymi przepisami. W sytuacji, w której Spółka importuje specjalistyczne urządzenia trwale montowane w jej własnej instalacji, będzie odpowiadała za finansowanie odpadów powstałych z jej produktów. Uznanie jej za wprowadzającego nieobjętego zwolnieniem, obciąży Spółkę dodatkowymi kosztami zagospodarowania odpadów powstałych ze sprzętu innych producentów. Będzie to stanowiło dodatkowe, nieproporcjonalne obciążenie, nie znajdujące uzasadnienia w celu ustawy.

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

„W związku z powyższym i istniejącymi interpelacjami o wyłączeniu wielkogabarytowych stałych instalacji spod obowiązków ustawowych, traktowaniu paneli jako komponentu wielkogabarytowej stałej instalacji oraz ponoszeniem - na mocy ustawy o odpadach - odpowiedzialności Spółki prowadzącej eksploatację za wytwarzane w ramach serwisu i demontażu Spółka uważa, że na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 6 Ustawy z dnia 11 września 2015 roku UZSEE powinna zostać wyłączona spod Ustawy i nie podlegać obowiązkowi ponoszenia opłaty za wprowadzanie sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”

Strona w swoim wniosku wskazała również na konstytucyjną zasadę in dubio pro tributario oraz kodeksową zasadę rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść obowiązującego.

„Trybunał Konstytucyjny wskazuje, że zgodnie z wymogami konstytucyjnymi niejasne regulacje

podatkowe należy interpretować na korzyść podatników, a w konsekwencji jeśli takie regulacje okazują się ostatecznie wieloznaczne, to trzeba opowiedzieć się za rozwiązaniem uwzględniającym interes podmiotu obowiązanego do świadczeń podatkowych, a nie orzekać in dubio pro fisco. (Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2013 r., sygn. akt SK 18/09)

Podobnie: zasada in dubio pro tributario, będąca regułą wykładni funkcjonalnej dotycząca regulacji podatkowych, mającą podstawę konstytucyjną, nakazuje - w przypadku nieusuwalnej wieloznaczności przepisu prawnego - odtworzyć z niego normę prawną, która uwzględnia interes podatnika. Niejasne regulacje podatkowe nie mogą być interpretowane na niekorzyść podatnika (Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 lipca 2014 r., sygn. akt P 49/13).

Podobnie: zgodnie z wymogami konstytucyjnymi niejasnych regulacji podatkowych nie wolno interpretować na niekorzyść podatników, a w konsekwencji jeśli takie regulacje okazują się ostatecznie wieloznaczne, to zgodnie z zasadą in dubio pro tributario należy opowiedzieć się za rozwiązaniem uwzględniającym interes podmiotu obowiązanego do świadczeń podatkowych (Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lipca 2015 r., sygn. akt SK 69/13).

Również Naczelny Sąd Administracyjny wskazuje w Uchwale Składu Siedmiu Sędziów z dnia 13 lipca 2009 r., sygn. akt I FPS 3/09, że rozstrzyganie wątpliwości prawnych na niekorzyść podatników jest możliwością, z którą Naczelny Sąd Administracyjny od początku swego funkcjonowania się nie godził i nadal nie godzi (Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 maja 2017 r. sygn. akt II FPS 2/17). Podobnie: wykluczone jest posługiwanie się w procesie wykładni przepisów prawa podatkowego regułą interpretacyjną, w myśl której wszelkie wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść Skarbu Państwa (in dubio pro fisco) (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 kwietnia 2000 r., sygn. akt III SA 680/99). Podobnie: w sytuacji, w której pojawi się lub uwidoczni jakakolwiek wątpliwość prawna ustawodawca ma możliwość zmienić przepis, bowiem żadnej wątpliwości nie można interpretować na niekorzyść podatnika (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2010 r., sygn. akt II FSK 35/10).

W związku z powyższym, w szczególności istniejącymi interpelacjami o wyłączeniu wielkogabarytowych instalacji spod obowiązków ustawowych, traktowaniu paneli jako komponentu wielkogabarytowej instalacji oraz ponoszeniem - na mocy ustawy o odpadach - odpowiedzialności Spółki prowadzącej eksploatację za wytwarzane w ramach serwisu i demontażu - wnosimy/prosimy o interpretację indywidualną przepisów Ustawy i możliwości wyłączenia Farmy Fotowoltaicznej Y spod przepisów Ustawy z dnia 11 września 2015 roku o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego sprawy, przedstawiam stanowisko w kwestii zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z. 2022 r., poz. 1622) w odniesieniu do opisanych we wniosku paneli fotowoltaicznych w przypadku, gdy są wyprodukowane specjalnie pod określone parametry i sprowadzane w celu montażu przez profesjonalny personel we własnej wielkogabarytowej stałej instalacji (elektrowni fotowoltaicznej) w określonej

i niezmiennej lokalizacji.

Zgodnie z art. 4 pkt 13 ustawy o sprzęcie, przez sprzęt rozumie się urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu przemiennego oraz 1500 V dla prądu stałego.

W myśl art. 4 pkt 20 ww. ustawy, za wprowadzającego sprzęt rozumie się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość:

- a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
- b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeżeli na sprzęcie znajdują się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt, lub
- c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim

- z tym że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, o której mowa w pkt 11, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt.

W przypadku wprowadzania do obrotu sprzętu elektrycznego i elektronicznego, wprowadzający sprzęt podlega pod obowiązki wskazane w ustawie o sprzęcie, w tym wynikający z art. 20 ust. 1 oraz 21 ust. 1 ww. ustawy obowiązek osiągnięcia w poszczególnych latach określonych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz wynikający z art. 15 ust. 1 obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. W przypadku niewywiązania się z ww. obowiązków, wprowadzający sprzęt obowiązany jest do naliczenia i uiszczenia opłaty produktowej oraz opłaty na publiczne kampanie edukacyjne, zgodnie z art. 72 ust. 2, art. 73 oraz art. 15 ust.3 ustawy o sprzęcie. Należy zauważyć, że ustawa o sprzęcie wskazuje również na przypadki sprzętu, do których nie stosuje się przepisów ustawy. Zgodnie z art. 2 ust. 2 przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:

- 1) niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;

- 2) specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego jako część urządzenia, do którego nie stosuje się przepisów ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia;
- 3) żarówek żarnikowych;
- 4) przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;
- 5) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;
- 6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem urządzeń, które nie są specjalnie zaprojektowane i zainstalowane jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowe zespoły różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:
  - a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
  - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
  - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;
- 7) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji elektrycznych pojazdów dwukołowych;
- 8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego;
- 9) przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie w ramach transakcji B2B;
- 10) wyrobów medycznych, wyposażenia wyrobów medycznych, systemów i zestawów zabiegowych, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylecia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, z późn. zm. 3), a także produktów wymienionych w załączniku XVI do tego rozporządzenia, oraz wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro oraz uchylecia dyrektywy 98/79/WE i decyzji Komisji 2010/227/UE (Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 176, z późn. zm. 4), zwanych dalej "wyrobami medycznymi", w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji;
- 11) informatycznych nośników danych wykorzystywanych do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125).

Strona, we wniosku o wydanie interpretacji, wskazuje że jej zdaniem, przedstawione we wniosku panele fotowoltaiczne, podlegają wyłączeniu z przepisów ustawy o sprzęcie na podstawie art. 2 ust. 2 pkt. 6 tej ustawy, w przypadku gdy są wyprodukowane specjalnie pod określone parametry i sprowadzane w celu montażu przez profesjonalny personel we własnej wielkogabarytowej stałej instalacji (elektrowni fotowoltaicznej) w określonej i niezmiennej lokalizacji.

Odnosząc się do powyższego, zdaniem Organu wskazane we wniosku panele fotowoltaiczne mogą podlegać wyłączeniu z art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy o sprzęcie, gdy spełniają definicję wielkogabarytowych stałych instalacji.

Na wstępie należy zauważyć, że panele fotowoltaiczne zasadniczo są traktowane jako sprzęt elektryczny i elektroniczny, a ustawa o zużytym sprzęcie wymienia je w załączniku nr 1 do ustawy w grupie 4 i 5 sprzętu.

Możliwe jest natomiast ich wyłączenie z zakresu stosowania ww. ustawy, o ile spełniają definicję wielkogabarytowych stałych instalacji, na mocy art. 2 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy, na co wskazało Ministerstwo Klimatu, a następnie Ministerstwo Klimatu i Środowiska w swoich odpowiedziach na interpelacje kolejno nr 10344 z 15.09.2020 r., nr 19481 z 02.03.2021 r. i nr 21754 z 21.04.2021 r., na które powołuje się również Strona w swoim wniosku o interpretację. Należy zauważyć, że Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (RoHS 2) definiuje wielkogabarytowe stałe instalacje jako wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które są montowane i instalowane przez profesjonalny personel, przeznaczone do trwałego użytkowania w z góry określonym i przeznaczonym do tego celu miejscu, a także odinstalowywane przez profesjonalny personel.

Jak wskazano w dokumencie FAQ do powyższej dyrektywy obowiązkiem producenta, importera lub innego zaangażowanego podmiotu gospodarczego jest ocena, czy jego narzędzie lub instalacja korzysta z któregośkolwiek wyłączenia.

W przypadku wielkogabarytowych stałych instalacji, jak wskazano wcześniej, muszą być spełnione trzy warunki, aby uznać je za wyłączone z przepisów ustawy o sprzęcie. Oprócz tego, że są to urządzenia montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel i są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji, to muszą one spełniać kolejny warunek, czyli mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem. W tym trzecim warunku nie ma więc mowy o sprzęcie o podobnych parametrach ale o sprzęcie tym samym, specjalnie zaprojektowanym dla danej instalacji. Należy zatem pamiętać, że w przypadku, gdy urządzenie nie jest zaprojektowane dla konkretnej instalacji, tylko może działać w różnym układzie urządzeń to w takim przypadku należałoby uznać, że nie spełnia powyższego warunku, a tym samym nie mieści się w wyłączeniu wskazanym w art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Biorąc powyższe pod uwagę należy wskazać, że ostateczną decyzję powinien podjąć

przedsiębiorca wprowadzający ww. urządzenia do obrotu, gdyż zna on dokładnie budowę i zastosowanie tego sprzętu.

W niniejszej sprawie Strona wskazała na wszystkie przesłanki zawarte w art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy o sprzęcie, wskazując, że panele zostaną zamontowane, podłączone, serwisowane oraz demontowane po okresie eksploatacji wyłącznie przez wyspecjalizowany i profesjonalny personel posiadający odpowiednie uprawnienia, podzespoły zostaną wyprodukowane pod specjalne parametry techniczne oraz wytrzymałościowe i sprowadzane w celu montażu instalacji, oraz, że w niniejszym przypadku panele fotowoltaiczne stanowią część składową instalacji, nie zaś samodzielne urządzenie, nie posiadają własnej obudowy i nie są gotowe do użytku przez finalnego odbiorcę oraz wymagają dalszych profesjonalnych czynności technicznych przed uzyskaniem funkcjonalności. Ponadto, ponieważ panele zostaną wyprodukowane pod specjalne parametry techniczne i wytrzymałościowe nie będą mogły zostać zastąpione jakimikolwiek innymi urządzeniami dostępnymi na rynku.

Strona w swoim wniosku wykazała, że planowana przez nią inwestycja spełniać będzie przesłanki, aby zostać zakwalifikowana jako wielkogabarytowa stała instalacja, wyłączona spod przepisów ustawy o sprzęcie, wskazując na spełnienie warunków, o których mowa w wytycznych do stosowania Dyrektywy 2011/65/UE, w tym wielkogabarytowość, gdyż planowana inwestycja spełnia wymienione w wytycznych założenia, tj. 88 000 m² powierzchni zajętej przez farmę fotowoltaiczną, 44 000 sztuk modułów fotowoltaicznych o mocy 445 W każdy, 11 MW (11000 kW) łącznej maksymalnej mocy, łączna masa wszystkich komponentów farmy tj. konstrukcji nośnych i modułów fotowoltaicznych wyniesie ponad 8500 ton, zaś do transportu i ustawienia transformatora mocy i kontenerowych stacji transformatorowych konieczne będzie użycie specjalnych platform transportowych do przewozu obiektów wielkogabarytowych a także dźwigów.

Strona w swoim wniosku wskazała również, że przy realizacji projektu konieczne było przeprowadzenie szeregu specjalistycznych opracowań np. badania geologiczne, badania produktywności, zacienienia. Ponadto jest to przedsięwzięcie wielkoskalowe i wielkogabarytowe, dla którego Strona musi uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz do rozpoczęcia produkcji energii konieczne będzie uzyskanie szeregu uzgodnień i pozwoleń: pozwolenia na budowę, uzgodnień z Operatorem Systemu Dystrybucyjnego i Operatorem Systemu Przesyłowego oraz z Urzędem Regulacji Energetyki, co potwierdza stałą lokalizację instalacji.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej decyzji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem

Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.